

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

10. Cap. Cum tremore operanda est salus.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

hæc parva segnitie sempiternæ tuæ damnationis fit causa.

Nulla satis magna securitas, ubi periclitatur aternitas ait S. Gregorius.

Cura itaque salutis tuæ, præ ceteris curis, in posterum tibi cordi fit, necesse est, nullam ne minimam quidem ejus stabiliendæ negligendo occasionem, ut sic, assiduo virtutum præstantissimarum exercitio, dives & plenus meritis cælum conscendas, ac sempiternâ potiari gloria.

C A P V T. X.

Cum tremore operanda est salus.

BEnè capisse nequaquam sufficit; entendum nobis est, ut bene finiamus.

Non progredi in via virtutis, regredi est. Sola constantia opus perfectum habet & coronatur.

Efficax, ut perseveres, remedium est, incipere in horas singulas, & cum Davide dicere indies, *Dixi, nunc capi.*

Qui se existimat stare, videat ne cadat, ait S. Paulus Apostolus. *Hic enim stare,* teste S. Chryostomo, (a) *Non est firmiter stare, donec fuerimus liberati à fluctibus vite presentis, & ad tranquillam portum navigaverimus: magnis etenim inimicorum*

(a) *In hunc locum.*

circumdamus

circumdatur agminibus, hostium plena sunt omnia.

Millenæ insuper res sunt, quæ nobis strenuè in via virtutis currentibus, atque in agone contendentibus obicem & possunt, & conantur obicere.

Attamen nihil nobis metuendum est magis, quam nos ipsi, infirmitas nostra atque fragilitas magis terrere nos debet, quam Dæmones universi. Verbum unum, unicus gemitus, unica lachryma præfertim eorum, quos diligimus; unus oculus in hoc illud temerè coniectus pertrahere nos potest in enorme, atque erubescendum flagitium.

Peccavit *Adam*, commisit adulterium *David*, Deum suum dereliquit *Salomon*, *JESUM CHRISTUM* Magistrum suum negavit *Petrus*. Quid agent parvi & tenelli frutices, si tam proceræ, tam altè radicatae, ac fixæ solo arbores, vento vel minimo prosternantur?

Cum timore igitur omnem vitam nostram transigamus, necesse est; cavendum etiam nobis est quammaximè, ne nimium fidamus proprijs viribus, nimiumque securi simus de nostra salute; nam ut rectè monet *S. Augustinus*, facit hostis securus, quos cupit esse captivos.

B

Ipsi

Ipsi CHRISTI Discipuli acceptis ex sacro eius ore his verbis, *Vnus vestrum mihi traditurus est*, contristabantur omnes, eumque rogabant ingenti cum timore, *Nunquid ego sum Domine?*

An non jure merito tremeres, si per arctum, atque angustum pontem, sub quo rapidissimus labitur fluvius, tibi transeundum esset cum pluribus alijs te ponte subsequenter, quorum unum, fallente vestigio, casurum, & aquarum vorticibus absorbendum esse divinitus innotuisset? an non vestigijs tuis singulis solerter attenderes, & omni curâ enitere, ne unicus ille miser, atque infelix esses, qui in flumen lapsurus, ibidemque ex divino decreto est periturus? quemadmodum JESU CHRISTI Discipuli sollicitè satagebant, ut abominandum proditionis scelus à se procul amolirentur.

Eundem tibi est inter immensam ceterorum omnium hominum multitudinem per arctam, & angustam semitam, quæ sola ad æternam vitam nos deducere potest: hunc in finem es conditus.

Ipsius insuper Veritatis eloquio declaratum est, Electos esse paucos, angustam hanc semitam à paucis inveniri, latam ac spatiosam viam, quæ ducit ad perditionem, intrare quàm plurimos. Ma

Manifestum etiam omnibus factum est, non tantummodò unum, sed multò plures esse damnandos, quàm cœlo asserendos.

Itaque ab assiduo metu cessare nunquam tibi licet. Verbis, operibus, cogitationibus tuis omnibus attendere te sine intermissione oportet, ne illorum plurimorum, qui miserandum in modum lapsuri, & periuri sunt, numero adscribaris.

Qui nullatenus timuit, jam nunc lapsus est, vel certè in proximo, ne labatur, versatur periculo. Time ergo cum arripserit gratia, time cum abierit, time cum denuò revertetur.

Vide etiam si expediat, cum alij corpus suum abstinentiâ jejuniisque conficiant, te tuum epulis atque exquisitis dapibus nutrire? & cum illi sacco, & cinere, atque omni miseriarum genere afflicta & pallentia membra circumferant, te adornatum, splendidum & latum incedere, & cum illi ferè omne tempus studijs & prolixis orationibus transigant, te ridere, joculari, & luxuriari? Nunquid non unus omnibus Deus? aut non omnes Christiani ejusdem judicis præstolantur adventum? aut forsitan te mitior, alios acrior ignis expectat, ut alij tantùm solliciti sint, tu tantùm securus? crede mihi, quod &

illi expeterent esse securi, si sibi consentaneum fore intelligerent.

Merito exclamat S. Gregorius. *Va miseris nobis, qui de electione nostrâ nullam adhuc Dei vocem cognoscimus, & jam in otio quasi de securitate torpemus!* Merito etiam rogat S. Bernardus. *Vnde hæc tam perverja tepiditas? unde hæc securitas maledicta? quid seducimus miseri nosmet ipsos? forsitan jam divites facti sumus? forsitan jam regnamus?*

Rectè itaque morset S. Paulus Apostolus. *Fide stas, noli altum sapere, sed time, & prima tua atque unica cura sit, in negotium salutis tuæ indefesso labore incumbere.*

Ad hoc te, nosque omnes hortatur idem Paulus. *Cum metu, & tremore, vestram salutem operamini.*

C A P V T. XI.

De Predestinatione.

Quis potest dicere ego de electis sum? ego de prædestinatis ad vitam? ego de numero filiorum? quis hæc, inquam, dicere potest? reclamantè Sacrà Scripturâ. *Nescit homo, utrum amore, an odio dignus sit. Sat scimus peccasse nos, sed an peccata condonata sint nobis, haud satis scimus. Quis non expavescet?* Cog